

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 17 grudnia 2021 r. w sprawie T-495/14, Theodorakis i Theodoraki/Rada, wniesione w dniu 26 lutego 2022 r. przez Georgiosa Theodorakisa i Marię Theodoraki

(Sprawa C-137/22 P)

(2023/C 83/09)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Georgios Theodorakis i Maria Theodoraki (przedstawiciele: adwokaci Vasileios-Spiridon Christianos, Alexandros Politis i Maria-Cristina Vlachou)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2023 r. Trybunał (szósta izba) oddalił odwołanie jako oczywiście bezzasadne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 9 listopada 2022 r. – RTL Belgium SA i RTL BELUX SA & Cie SECS/Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

(Sprawa C-691/22)

(2023/C 83/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę: RTL Belgium SA, RTL BELUX SA & Cie SECS

Druga strona postępowania: Conseil supérieur de l'audiovisuel (CSA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 1 lit. c)–f), art. 2, 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych, rozpatrywane w świetle celu związanego z uniknięciem sytuacji podwójnej własności, który wyrażono w motywach 34 i 35 tej dyrektywy, a także art. 4 ust. 3 TUE i art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie nałożeniu przez organ regulacyjny uważający, że państwo członkowskie, którego właściwość organ ten podlega, jest państwem członkowskim, w którym ma siedzibę podmiot, który należy uznać za dostawcę usługi medialnej, sankcji na ten podmiot, podczas gdy pierwsze państwo członkowskie uznało się już wcześniej za właściwe w odniesieniu do tej audiowizualnej usługi medialnej, na której świadczenie udzieliło ono koncesji?
- 2) Czy zasadę lojalnej współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 TUE (dawniej art. 10 TWE) należy interpretować w ten sposób, że nakłada ona na państwo członkowskie, które zamierzałoby sprawować jurysdykcję w odniesieniu do tej usługi, podczas gdy pierwsze państwo członkowskie już wykonuje tę jurysdykcję, obowiązek zwrócenia się do pierwszego państwa członkowskiego z wnioskiem o cofnięcie koncesji udzielonej w odniesieniu do tej audiowizualnej usługi medialnej i – w przypadku odmowy – skierowania sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej poprzez zwrócenie się do Komisji Europejskiej z wnioskiem o wniesienie skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko pierwszemu państwu członkowskiemu (art. 258 TFUE) lub samodzielnego złożenia skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego (art. 259 TFUE) oraz obowiązek powstrzymania się od wszelkiej czynności faktycznej lub prawnej, która jest wyrazem tego, że rości ono sobie pretensje do sprawowania jurysdykcji w odniesieniu do tej usługi, dopóki Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie przyzna mu racji?